

fil fra de Nationalliberale. Jeg henvender mig ikke til dem, der mene at skulle være med, naar der faa her og faa der opstaa Situationer, hvor der mulig kunde vante et national-liberalt Labouretiden at gnave, om at de skulde gaa denne saglige, rolige Gang; men jeg henvendte mig i mine Tanker til den Del, og det er ikke den mindste, af det ærede Medlems Partiskeller, som gjennem de senere Maaneder ved mange Leiligheder med os have vist, at de satte Pris paa et virkeligt Brugsg- og Nytteresultat af vor Virksomhed, og som derfor flere Gange have kunnet stemme med os, og som i mangt et Udvalg, hvor enkelte Medlemmer med deres særegne Politisk ikke have været tilstede, have gaaet jævnsides med os og været i Samklang med os til at faae et Resultat ud af Rigsdagens Arbejder. Det var navnlig dem, som jeg henvendte mig til, ikke for at formaa dem til at forlade en Udentingsbeslutning, men for at tage en Beslutning, som var urigtig og i sine Følger for Demokratiet forkastelig, og paa ny til nærmere Overveelse. Det var min Mening i Lørdags, ikke at overrumple eller bede og trygle, som det ærede Medlem (Bojsen) sagde, men min Mening med Ordene var det, jeg her nævned, fordi det er min Overbevisning, at det er til Demokratiets Forbedelse, at de Herrer følge med Høre i den Beslutning, her skal tages (Afbrydelse af Berntsen). Ja, jeg taler ikke om det Demokrati, hvortil det ærede Medlem fra Bogenfse (Berntsen) hører. — Efter saaledes at have vendt mig til den ene Side af mine Modstandere mod mit Forslag under den nuværende Situation, skal jeg tillade mig, inden jeg endnu naaer den ærede Ordsfører, at naae ham over de ærede Medlemmer fra Bræsto Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) og Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Senfen). Det ærede Medlem for Bræsto Amts 1ste Valgkreds, som med Nora i Duffehjemmet ventede paa „det Vidunderlige“, sagde nok saa freidig: Saa beholde vi det Gamle. Det ærede Medlem fra Rjøge (Hørup) har givet ham Svar paa dette Udraab; jeg gjentager kun hans Ord, naar jeg spørger: Siden de Herrer saa trystigt tage denne Situation med Udraabet: „Saa beholde vi det Gamle“, hvad betyde saa de sidste 10 Mars Forhandlinger fra de Herrer Side, de 10 sidste Mars Behreidelser mod Folkethingets Flertal, fordi det mente ikke at kunne behandle den Sag, som de ønskede det? Saadant et enkelt Ord, en enkelt Sætning giver ofte en Karakteristik af mange Mars politiske Forhandling, og dette Ord, udtalt af det ærede Medlem, kan jeg ikke negte farver alle de Folketaaler og alle de Taler i Rigsdagen fra de Herrer Side i en egen Belysning (Afbrydelse af Brix). Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 2den Valgkreds haaber jeg faar Ordet efter mig, saa skal det være mig hørt at svare ham. Forøvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem (Scavenius), at han kan dog ikke

fige det saa bestemt, kat vi beholde det Gamle, fordi de Herrer ikke ville gaa med. Jeg vil indrømme, at det ærede Medlem har talt meget kategorisk før, og det har vist sig, at han har faaet Ret; men det kunde dog hende sig, at Demokratiet i Danmark kunde blive saa stærkt, at det ogsaa kunde vippe den Slags Udtalelser. — Med Hensyn til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Senfen) da skal jeg ikke komme nærmere ind paa hans Udtalelser. Det var interessant at se ham begynde med at sige, at det Bittre og Tilspidsede vilde han lade fare, og saa var der omtrent i hver Sætning i hans Foredrag noget bittert og tilspidset. Han søgte, saa godt han kunde, at rede sig ud af denne uheldige Stilling, som en Forsvarsven ganske vist er i, der vil standse Forsvarssagens Behandling paa den Maade; de Grunde, han anførte, er jeg ikke saa heldig at kunne tiltræde. Det ærede Medlem mente, vi skulde ved vore Forhandlinger lidt efter lidt arbejde hen imod hinanden, men det ærede Medlem har jo ikke stillet noget imødekommende Forslag ved 3die Behandling, og det ærede Medlems nuværende Forslag er endda 300,000 Kr. længere borte fra os end det tidligere. Det kaldes „at nærme sig lidt efter lidt til hinanden!“ Det ærede Medlem sprang over 3die Behandling; det gjorde Thingets høitærede Formand heldigvis ikke. Det ærede Medlem sagde dernæst meget front, at denne Sag var ingen Partisag. Jeg kommer til nærmere at belyse dette, naar jeg kommer til at tale til den ærede Ordsfører; men jeg kan ikke negte mig den Fornøielse at gjentage det ærede Medlems Ord; i dette Dieblif, hvor de Herrer Stilling er saaledes, sige de meget front til os: Det er ingen Partisag! Netop da vi sige: Væder os se, om det ikke kunde blive en Folkesag, saa at der ved fortsat Overveelse kunde findes en Afgjørelse, som Faktorerne her og Befolkningen kunde slutte sig til, gjøre de Herrer det i deres ensfide Anskuelse, i Kraft af en Udentingsbeslutning, umuligt, og saa komme de front og sige, at det er ingen Partisag. Det ærede Medlem er kun enigt med os om Titelen, jeg vilde ønske, at han var uenig med os om den ogsaa; thi naar han stiller saadanne Fordringer til Hærens Ordning, at han vil reducere 8 Millioner, og hvad derfor kan gøres, til Intet, saa var det vistnok rigtigere, at Hæren forsvandt med samt dens Officerer.

Jeg skal nu vende mig til den ærede Ordsfører. Jeg kan godt forstaa, at denne Stilling er pinlig for den ærede Ordsfører, og at han marker den ganske vist besynderlige Stilling, en tidligere Krigsminister og en varm Forsvarsvæn, er kommen ind paa, nu at skulle anbefale Thinget at afbryde alt det Arbejde, der er fortsat gjennem otte Samlinger, og navnlig gjennem den sidste, og saa meget Arbejde fra hans egen Haand, at afbryde denne Sag. Jeg kan godt forstaa, at